

Från:
Till: eav@stockholm.se
Cc:
Bcc:
Ärende: Medborgarförslag - Årsta, "minnesplats" ...
Skickat: 2021-01-25 15:52:09
Bilagor:
Inbäddade bilagor:
Hej!

Ofta reagerar man på saker.
Allt för sällan agerar man kanske.
Nu har jag dels reagerat och jag känner att jag bara måste få agera...

I Årstagruppen på Facebook läste jag i förra veckan ett sorgligt inlägg angående "Tottes minnesplats", nedanför Årsta kyrka på gångvägen mellan Valla, Sandfjärdsgatan och Årsta centrum.

Hela historien med den gamla vinthunden Totte är i sig en bedrövlig historia. Den sorg den gamle mannen bär som ägde Totte hans sista år i livet är tung. Det går inte att inte bli bedrövad och berörd. Jag antar att ni kan hela historien - om inte kan jag berättade den i ett annat mail...

Hur som helst - Totte var en gammal hund som hade de skador dessa tävlingshundar brukar få på ålderns höst. Hans husse, som har haft flera hundar av samma ras, tog väl hand om den. Det var täta veterinärbesök, specialfoder och dyra salvor han smörjde in de ömmande tassarna med. Totte hölls smärtfri men hade ibland svårt att gå långa promenader.

Nedanför kyrkan, efter gångvägen, finns ett par parkbänkar precis där vägen delar sig. Här brukade Totte och hans husse ofta ta en liten paus - sommartid i skuggan av träden. Husse satt på parkbänken och Totte pustade ut i gräset. Det blev en plats som starkt förknippades med detta radarpar och det var alltid lika trevligt att stanna till och växla ett par ord när man passerade.

När Totte, på ett bedrövligt sätt, togs ifrån sin husse för att plötslig avlivas var det många av oss som delade den gamle mannens sorg. Han syntes ofta nu sitta ensam på bänken på den plats de tillsammans tidigare vilat under sina promenader. Många av oss som är ute på dagliga promenader stannade upp för att prata och trösta. Efter en tid kom det upp ett litet kors som någon gjort av pinnar från skogen på den plats där Totte så ofta låg. På korset dinglede en liten lapp i vinden som förklarade varför korset stod där det stod. Med tiden ställdes det dit några ljus och någon planterade blommor...

Plötsligt var det allt fler människor som stannade upp vid platsen när man passerade. Man stannade upp och började småprata med varandra. Man delade glädje och sorg, reflekterade över stort och smått. Nya band knöts mellan grannar som tidigare inte en kände till varandra. Platsen kom att få ännu en fin betydelse - en fin och viktig betydelse. Här brukar också förskolebarn stanna upp en stund på sina promenader...

Då denna plats ligger mitt i backen mellan Sandfjärdsgatan och Årsta centrum är det också en naturlig plats för äldre, som kanske har rollator eller svårt att gå upp och ned, att

stanna till en stund för att samla kraft. När vädret så tillåter är det inte ovanligt att det sitter folk på de bänkar som finns här.

Jag tycker att världen vi idag lever i - både i och utanför Årsta - på många sätt är rätt kall och karg. Det är många som mår dåligt och blir illa behandlade, orättvist drabbade av knasiga beslut och människor som ramlar mellan stolarna. Jag kan inte låta bli att tycka om värme, respekt och kärlek. Tror att världen skulle se annorlunda ut med mer av den varan.

Denna plats, efter gångvägen nedanför kyrkan, är inte i vägen för någon. Jag hörde, i det just avslutade samtalet med er, att någon skickat in en anmälan om nedskräpning här men jag kan verkligen inte hålla med. Det är nonsens. det nämndes också att platsen brett ut sig - det kan jag heller inte hålla med om. Det är en pytteliten hörna det handlar om. Den som ställer dit ett nytt ljus tar med sig gamla, utbrunna ljus därifrån. Nedskräpning kan man däremot se exempel på på andra platser i Årsta. Till exempel runt våra återvinningsstationer och överfulla papperskorgar. Jag vet att det finns framtida exploateringsplaner också för markerna runt om denna promenadväg men det är då - inte nu. Och jag vill verkligen understryka att detta alls inte fungerar som en begravningsplats för husdjur - så är det verkligen inte. Gick förbi där senast i snöstormen idag och det brann minsann ett litet ljus där och det syntes spår i snön på parkbänken att någon suttit där en stund.

På mina bara knän ber jag er att tänka om. Skulle det inte vara himla fint ändå att denna plats får finnas kvar så länge den tjänar sitt syfte så som idag? Jag har full förståelse för att staden inte kan säga JA till att gemene man ordnar små platser som denna på eget bevåg hur som helst men det känns annorlunda med just denna plats. Att kalla det en "minnesplats" är bara en del av sanningen - den är så mycket mer och den har, som sagt, blivit en viktig plats för många av oss Årstabor. Sätt i stället upp ett par små bord så att folk lättare kan sitta där och fika en stund. Döp platsen till Tottes plats och låt oss behålla den. Låt Tottes plats i backen få fortsätta spela en viktig roll för andhämtning, reflektion, eftertanke och naturliga möten mellan människor på promenad. Det är inte en plats som stör men som berör - många. Låt den så förbli och låt ljusen brinna tills de slocknar av sig själv... Den tiden kommer.

Hälsningar

Bilaga 2 (4)

Från:
Till: eav@stockholm.se
Cc:
Bcc:
Ärende: Förslag på upprätta minnesplats för saknade husdjur
Skickat: 2021-01-30 16:22:44
Bilagor:
Inbäddade bilagor: image.png

Till stadsdelsnämnden Enskede-Årsta-Vantör.
Sedan 2019 finns det en spontant uppsatt minneslund längs med gångvägen bakom Årsta kyrka, Siljansvägen 7 i Årsta (Se markering på karta nedan) till minne av en av Årstas mycket omtyckta lokala hundar, Totte vars öde gripit många årstabor med sorg vilka detaljer jag inte kommer gå in på här. Platsen för Tottes minne valdes ut av hans ägare och bekanta eftersom den var Tottes favoritplats att ligga ned i skuggan på och många boende i området har uppskattat platsen som smyckats med gravljus, blommor, granris och även foton på både Totte och andra saknade älskade hundar.

Nu har stadsdelsförvaltningen satt upp en skylt om att minnesplatsen kommer att rivras ned eftersom den inte är en officiellt sanktionerad plats för detta ändamål. Som boende i området, hundägare och även bekant med både Totte och Tottes ägare vill jag komma med ett medborgarförslag om att stadsdelen i stället för att ta bort den spontant uppförda minnesplatsen inrättar en officiell minnesplats om 3 kvadratmeter där områdets hundägare, kattägare eller andra husdjursägare kan hedra minnet av sina saknade avlidna husdjur. Mitt förslag är att minnesplatsen smyckas ut med en större sten med en minnesplacket över alla saknade husdjur och att platsen får det officiella namnet "Tottes minneslund".

För att kunna ta hand om eventuell nedskräpning av vissna blommor, uttorkade kransar och urblekta foton föreslår jag även att stadsdelen sätter upp en ordentlig sotpunna bredvid parkbänken mitt emot minneslund.

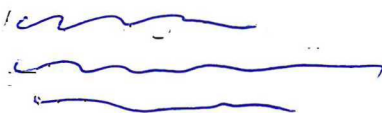
image.png

Med vänliga hälsningar

Årstabo

--

Från: |

Till: eav@stockholm.se

Cc:

Bcc:

Ärende: Förslag att inrätta en officiell minnesplats för husdjur i kyrkparken mellan Årsta torg och Valla torg

Skickat: 2021-02-02 16:35:08

Bilagor:

Inbäddade bilagor:

Hej,

Det har sedan en tid funnits en minnesplats för husdjur i kyrkparken mellan Årsta torg och Valla torg. Den skapades på initiativ av medborgare i Årsta till minne av den i området välkända greyhound-hunden Totte som omhändertogs och avlivades tidigare år.

Då det inte är en officiell minnesplats har Stockholms stad nu beslutat att ta bort den.

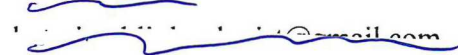
I Årsta-gruppen på Facebook samt i andra grupper med anknytning till Årsta har livliga diskussioner förts om vikten av minnesplatser i det offentliga rummet, att en plats som finns mitt ibland oss, där vi rör oss i vardagen är väldigt viktig...

Många medborgare har uttryckt att det här varit ett fantastiskt fint initiativ och att den har bidragit till samtal om livet och döden, både för stora och små - dagisgrupper har till exempel stått där och pratat om vad som händer när någon dör...

Vi är många med mig som önskar att minnesplatsen får stå kvar.

Förslaget är således att det inrättas en officiell minnesplats för husdjur i kyrkparken alternativt i närheten.

Vänliga hälsningar

Från:
Till: eav@stockholm.se
Cc:
Bcc:
Ärende: Brådskande medborgarförslag
Skickat: 2021-02-05 14:30:20
Bilagor:
Inbäddade bilagor:

Jag har sett att "en minnesplats för en hund vid namn Totte" ,kommer att tas bort måndag 8 februari!!!
Den finns i Årsta, invid en parkväg, nedanför Årsta kyrka.

Mitt medborgarförslag är att låta Tottes minnesplats få vara kvar.
Det var en plats han gärna låg på när han levde, och ägaren går ofta dit och sitter på en bänk i närheten.
En ensam man som förlorade sin bästa vän.

Det är många som passerar platsen, stannar en stund, andra som förlorat sin hund, går gärna dit, har jag fått veta.
Det har blivit en plats som förskolegrupper passerar, och barnen får stanna och prata om den.

Så jag hoppas att ert beslut kan ändras, och att mitt medborgarförslag tas upp.

(Obs!
Platsen ska tas bort redan på måndag 8 enligt en skylt).

Mvh

